

støtte. Paa samme Maade ser jeg paa § 5, idet ogsaa den, som tilsigende en Lettelse for Skibsfarten, indirekte er en Støtte for Agerbruget. Idet vi altsaa ser paa denne Samling af forskjelligartede Forslag, som ere samlede i denne Lov, gaar de ved dem foreslaaede Stattelettelser ud paa at komme Industri, Handel og Skibsfart til Gode — jeg skal senere komme til § 2. Naar altsaa jeg kan gaa ind paa dette, er det, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) sagde forleden Dag, for at man skal holde sig til de gamle, kjendte Veie. Naar Statskassen skal give en Lettelse, skal den blive paa de gamle Veie, hjælpe Handel, Industri og Skibsfart — Jordbruget taler man saa at sige ikke om i dette Lovforslag, eller andre, som jeg alt har fremhævet. Men naar nu jeg, og jeg tror, Flere, af Hensyn til Handel og Industri gaar med til disse Lettelser, tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds og hans Venner ved Leilighed, hvis der skulde komme direkte Forslag om en Lettelse for Jordbruget, vilde gaa med ad saadanne nye — jeg tilstaar det — ukjendte Veie. Med Hensyn til Sukkerfabrikationen kan jeg kun sjaante Forslaget min Sympathi, for saa vidt det ubetinget vil være en Støtte for Jordbruget, og om der ogsaa indvendes, at det væsentlig bliver Aktieselskaber, Lettelserne komme til Gode, ser jeg ikke rettere, end at Jordbruget hjælpes gennem Aktieselskaberne, naar det er notorisk, at Aktieselskaberne have Vanskelighed ved at opfylde sine Forpligtelser overfor det under de nuværende Forhold. Uheldigvis er der vel ikke stor Udsigt til, at disse Stattelettelser virkelig skulle kunne blive gennemførte, eftersom den høitærede Finanzminister har bundet dette Lovforslag til det foregaaende Lovforslags Stjæbne; og efter de Udtalelser, der ere faldne, og i det Hele taget, de Anskuelser, der har hersket i dette Thing om denne Sag, synes der ikke at være stor Udsigt til, at det vil kunne lykkes. Smidlertid kan jeg kun sige, at set fra Jordbrugets Standpunkt maa man ønske begge Lovforslag gennemførte. Kun med Hensyn til § 1 maa jeg rigtig nok nedlægge en bestemt Indsigelse. Den høitærede Finanzminister sagde forleden Dag, at han ikke havde forandret sine Anskuelser med Hensyn til Nødvendigheden af en Beskyttelse af Jordbruget gennem en Told paa Korn — jeg tror, jeg forstod det rigtig saaledes. Dette kan jeg kun beklage. Gjennem alle de Udtalelser, der foreligger fra Jordbrugets Side i den Henseende er der ikke fremkommen et eneste almindeligt Andragende om Beskyttelse af

Jordbruget gennem Told paa Korn, og det er vistnok en almindelig Tølelse hos Agerbrugerne, at en Told paa Korn kun kan skade. Dette Forslag har fuldstændig forladt Ideen fra i Fjor om en Told paa Byg. I Tilfælde af, at en saadan blev vedtaget, vilde jeg dog minde om, at der nu rundt omkring — om det er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke afgjøre — antydes en Mulighed af, at man i Olfabrikationen kunde gaa til Brugen af Mais i Stedet for Byg. Hvis det skete, og vi her laa med en høi Told paa Byg, indser jeg ikke, at det kunde være til Nytte for Agerbruget. Jeg kan ligesaa lidt indse, at det er til den allermindste Nytte at lægge Told paa Byg, som at lægge Stat paa de Raamatieraler, som har Betydning for de Industrier, som skal assistere Agerbruget, saasom Ol- og Brændevinsproduktionen; men dette er Tilfældet, naar man, ved at lægge Stat paa Mais, derigjennem beskatter de Brænderier, der ville vedblive at benytte den tidligere Beskatningsmaade. Det er ganske vist en smilende Form, under hvilken den her fremtræder, men Mening er vel dog, at Udbyttebesatningen skulde blive den almindelige. Hvis jeg ikke har misforstaaet den høitærede Finanzminister, er det ogsaa hans Mening, og selv om denne Told paa Mais ikke bliver vedtaget, vil nødvendigvis alle Brænderier underkaste sig den forandrede Beskatningsmaade; men naar det er Tilfældet, ser jeg ikke rettere, end at Tolden paa Mais bliver en Told paa Raaprodukterne, paa Jordbruget, og medens man i Almindelighed er imod Beskyttelse for Jordbruget gennem Told paa Korn, kan det ikke nægtes, at der rundt omkring spøges Ideer om, at Told paa Mais skulde kunne hjælpe os, og det er altsaa særdeles fristende at gaa ind paa dette Lovforslag, der tilsigter direkte at hjælpe Jordbruget ved at lægge Stat paa Produkter, som blive indførte til Konkurrence med vore egne Kornvarer, og som samtidig vil forhøje Afgiften paa de Brænderier, der bibeholde den. Men jeg kan ikke nægte, at det gamle Ord: Naar man giver det Onde en lille Finger, tager det let den hele Haand, synes mig at skjule sig her, thi der er dog alligevel Ting, der kan forudsige, hvad denne Told paa Korn vil bewirke. Vi have det forrige Aarhundredes tydelig og klare Erfaring for, hvor uheldig Sligt er, og jeg tvivler paa, at den høitærede Finanzminister kan fremføre nogen Autoritet for, hvad Virkningen vil blive af en saadan Told. Maa ske vil en stor Del af Jordbruget med Glæde gribe § 1 og se en Told lagt paa Mais; men lige saa vist, som man ikke kan forudsige, hvad Følgen vil blive, lige saa vist